

Medgyes és Vidéke

Társadalmi hetilap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Nagypiac-tér 28
Reissenberger-nyomda.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési árak: Egy évre 12 K, félévre 6 K,
negyedévre 3 K. Egyes szám ára 30 fillér.

Beharangozás. N. 406-977

Nem szabad megijedned, kedves olvasóm, mikor ezt a lapot magad előtt látod. Ugyan látom a lelked mélyén motoszkáló gondolatot, hogy hát ez is már mit akar? Semmi különös nagyot nem, de mégis elegendőt ahhoz, hogy most újra megindítsuk ezt a most előtted álló lapot. Egy szunnyadó gondolatnak a tettéváltása a virágillatos, bimbófakasztó május, erőtlől, erős akarástól duzzadó idején. Ez a gondolat pedig, hogy nekünk mind-mind egyé kell lennünk, egymást megértenünk, sőt ebben e szeretetlen világban szeretnünk. Mi, akik ezt a lapot most megindítjuk, bizunk és erősen hiszünk abban a diadalmas gondolatban, hogy az eszmék utat törnek maguknak, tüzőn, vizen, szárazon, levegőn, de még a közönyös, néha rideg, hideg emberi sziveket burkoló jégpáncélon át is. Én nem gondolnám, hogy itten a szép vidéken lakó magyaroknak ne volnának gondolataik, vágyaik, törekvéseik, ne volnának fájdalmaik, panaszai, szenvedéseik, hiszen ma minden kebel sajog, ma tűzben ifjodunk mindnyájan s a jövedendő a mostani idők rettenetes világában közeledik felénk. Ennek a sok-sok vágnak, ösztönös törekvésnek, reménykedő embereknek új, jobb időket váró bus magyaroknak a lelkéből akarjuk kilopni a gondolatot, a szive dobbanását hallgatjuk meg, hogy aztán hangot adjunk a produktív gondolatnak, hogy az mások lelkében is megtermékenyüljön, a szivekbe pedig több meleget akarunk varázsolni.

Nekünk nincsenek nagyralátó terveink, tulcsigázott ambícióink, mert hangunk nem hallik el messze, azt sem gondoljuk, hogy innen Medgyesről fogjuk majd irányítani az ország közvéleményét, mi megelégszünk azzal, ha sikerülni fog a mi szorosabb környezetünket megnyerni a mi gondolatainknak, jótörekvéseinknek, ha sikerülni fog elérnünk azt, hogy egy olyan fórumot teremtsünk magunkkal, ahol nézől-hétre találkozhatunk, gondolatainkat kicserélhetjük, s szeretetben egybeforrasztunk.

Velünk, itt elszigetelten élőkkel, nem törődik senki, gondjainkkal nem gondol senki, a mi bajaink, nélkülözéseink nem fájnak senkinek. Kell tehát, hogy mi fokozottabb mértékben gondolkodjunk, jobban és kitar-tóbban akarjunk, mindenekfölött pedig összetartásra törekedjünk. Vannak nekünk is egyházi és kulturális intézményeink, vannak anyagi és szellemi érdekeink, vannak szelmeink, ezek a kapcsok azok, amelyek bennünket össze fognak fűzni. De van mindenesetre szép jövőre való kilátásunk s ezt kell nekünk minden erővel, teljes önzetlenséggel munkálnunk. Meglátjuk majd, hogy ha tömörülünk s mindnyájunkat egységes gondolkodás és akarás fog vezetni, hogy sok minden másképpen leszen, amin régi szokás szerint eredménytelenül annyit jajgattunk, annyit gyülesezünk, annyit határoztunk, hogy aztán annál hamarabb végleg napirendre térjünk legéleterevalóbb dolgaink fölött.

Hogy nekünk erre a lapra szükségünk van, most nem indokolom, eljön az idő nemsokára, mikor majd mindenki elhiszi nekem. Ne feledjük azt azonban, hogy ma a tömegküzdelmek korát éljük, amikor egy ember nem tehet semmit, hanem csak azok érvényesülnek, akik sokan vitézkednek egy zászló alatt. Mi most kibontottunk egy zászlót s hisszük, hogy olyan jelszót irtunk rá, amely teljesen alkalmas arra, hogy mindnyájunkat egybekapcsoljon.

Sok-sok tehetség van a mi kis környezetünkben. Mindenkit szóhoz engedünk, ha okosat, szépet, fel-emelőt, vigasztalót akar mondani. Szívesen látunk minden oldalról szellemi támogatást, mert ugyebár nekünk elsősorban erre van szükségünk. Ne legyünk kicsinyhitűek, ne fittymáljunk le kicsinyke jószándékokat, mert mindent lehet valamiképpen hasznosítanunk.

A politikán kívül mindennel foglalkozunk, de különös sulyt kívánunk fektetni, a mi szociális nyomortól, bajtól átítatott korunkban, a társadalmi kérdésekre. Ha az ember szereti az embert, akkor van lelke, van hivatása erre a munkatérre lépni. Ugyebár e téren mennyi mondanivalónk van, mennyi cselekedni valónk van; mert jól gondoljuk meg, hogy addig mi boldogok nem lehetünk, míg embertársunkat a mi környezetünkben szenvedni, gyötrődni látjuk. E téren pedig nem harc, nem háboru, nem felforgatás kell közénk, hanem szeretet.

Akik egy kis városban élnek, jőformán mind ismerik egymást. Hireink rovatában gondunk lesz arra is, hogy mindent feljegyezzünk, ami érdekelhet minket. Szóval a lelkünk tele van jószándékkal, sok jóra való törekvéssel, munkakedvvel, mert meggyőződésünk, hogy a munka az élet, az egészség a boldogság szükséges eleme, a munka életfejlesztő, életnemesítő tényező. A mi gondolatunk pedig, a több, a nemesebb, az emelkedettebb, szóval a boldogabb élet. Ezért érdemes fáradni. Munkára fel tehát magyar Testvéreink, a jobb, szebb jövő kilátásában! A régi „Medgyesi Ujság“ új címmel, új erővel, lép a közönség elé, a megváltozott világ igényeinek megfelelően, új, erőteljes életfelfogással.

Tájékoztató pár sort kell még idefüggesztenünk. Beköszöntőlapunk csak így, kétoldali terjedelemben jelenik meg. A lap többi számai mindig 4 oldalon fognak megjelenni s így tulajdonképpen a jövő héten indulunk utunkra. Kérjük szives olvasóinkat, hogy a lapot minél többen rendeljék meg. S ugyebár senki sem fog megharagudni, ha már most szépen kérjük a pontosságot az előfizetésben. Ma minden drága, de a nyomdaviszonyok talán a legóriásabb módon nehezültek meg. Hisszük, hogy megérteneink minket. Kérjük a lap szellemi támogatóit, hogy közleményeiket mindig legalább csütörtök reggelig juttassák el hozzánk, hogy a lap előállításában fennakadás ne legyen. A vidéken történő eseményeket hálás szeretettel vennők a jegyző és tanító uraktól, mástól is, s kívánatos volna, hogy egymást minél jobban és mind megismerjük.

A szerkesztőség nevében:

Reissenberger H. Otto
főszerkesztő.

Dr. Kazatsay Mihály, Nagy Iván, P. Biró Benedek.
munkatársak.